ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1938/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Ιουλίου 1993

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 όσον αφορά την αποδέσμευση της εγγυήσεως που έχει συσταθεί ενόψει της εξαγωγής προϊόντων παρεμβάσεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2046/92 [2], και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 4 και το άρθρο 26 παράγραφος 3, καθώς και τις αντίστοιχες διατάξεις των άλλων κανονισμών περί κοινής οργανώσεως της αγοράς για τα γεωργικά προϊόντα,

Εκτιμώντας:

ότι είναι ανάγκη να παρασχεθεί συμπληρωματική προθεσμία στα κράτη μέλη προκειμένου να καταστεί δυνατόν, κατά περίπτωση, να αναδιοργανώσουν τις υπηρεσίες ελέγχου τους ώστε να εξακριβώνεται από την ενιαία αρχή ελέγχου η χρησιμοποίηση ή/και ο προορισμός των εν λόγω προϊόντων, ανεξαρτήτως προελεύσεως, που καλύπτονται από οιοδήποτε ειδικό μέτρο ή πλευρά ειδικού μέτρου·

ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, τα προϊόντα της παρεμβάσεως πωλούνται σε τιμή που υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη το ποσό της επιστροφής που εφαρμόζεται για τις τρίτες χώρες ή για δεδομένη τρίτη χώρα· ότι, συνεπώς, αφαιρείται από την τιμή πωλήσεως το όφελος από την επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι για να εξασφαλισθεί η ορθή διεξαγωγή της εργασίας προβλέπεται η σύσταση εγγύησης· ότι το ποσό της εγγυήσεως αυτής υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη τις διάφορες πτυχές της εν λόγω εργασίας, και ιδίως τον κίνδυνο εκτροπής και την ορθή εκτέλεση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει ο εμπορευόμενος·

ότι, μετά από την πείρα που αποκτήθηκε, είναι ανάγκη να αναθεωρηθούν οι επιπτώσεις που συνδέονται με τη διάθεση των προϊόντων παρεμβάσεως σε αγορές τρίτων χωρών, άλλες από εκείνες που προβλέπονται κατά την εξαγωγή·

ότι είναι σκόπιμο, για το σκοπό αυτό, να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των μέτρων που έχουν εγκριθεί για την πώληση των προϊόντων παρεμβάσεως, και ταυτόχρονα να προσαρμοστούν οι κανόνες που διέπουν την αποδέσμευση των εγγυήσεων που έχουν συσταθεί για τους γεωγραφικούς προορισμούς στους οποίους έχουν φθάσει πράγματι τα προϊόντα·

ότι, δεδομένης της ποικιλίας των περιπτώσεων, είναι δυνατό να προβλεφθούν σε οριζόντιο επίπεδο μόνον οι κανόνες αποδέσμευσης της εγγύησης που αφορούν την επιστροφή·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1231/93 [4], πρέπει να τροποποιηθεί ανάλογα·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη όλων των σχετικών επιτροπών διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο, οι όροι «έξι μήνες» αντικαθίστανται από τους όρους «δέκα μήνες».

2. Το άρθρο 11 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως δ) συνιστούν πρωτογενείς απαιτήσεις κατά την έννοια του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85, με την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.».

3. Το άρθρο 15 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15

1. Η αποδέσμευση της εγγύησης εξαρτάται από την προσκόμιση των αποδείξεων που αναφέρονται στο άρθρο 4 και

— εφόσον τα προϊόντα προορίζονται να εισαχθούν σε συγκεκριμένη τρίτη χώρα

ή

— εφόσον, σε περίπτωση που τα προϊόντα προορίζονται για εξαγωγή από την Κοινότητα, υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες για τον πραγματικό προορισμό τους,

από την προσκόμιση των αποδείξεων που προβλέπονται στα άρθρα 17 και 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87.

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να απαιτούν ικανοποιητικές συμπληρωματικές αποδείξεις ως προς το ότι τα προϊόντα έχουν πραγματικά διατεθεί στην αγορά της τρίτης χώρας εισαγωγής.

Εφόσον υφίστανται σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τον πραγματικό προορισμό των προϊόντων, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα κράτη μέλη την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

[1] ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.
[2] ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 1.
[3] ΕΕ αριθ. L 301 της 17. 10. 1992, σ. 17.
[4] ΕΕ αριθ. L 124 της 20. 5. 1993, σ. 25.

2. Εφόσον το προϊόν πρόκειται να εισαχθεί σε δεδομένη τρίτη χώρα και το ποσό της επιστροφής έχει αφαιρεθεί από την τιμή πώλησης και δεν έχουν προσκομισθεί οι σχετικές αποδείξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1:

α) μέρος της εγγυήσεως αποδεσμεύεται μετά την προσκόμιση της αποδείξεως ότι το προϊόν εγκατέλειψε το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας· το μέρος αυτό αντιστοιχεί στο χαμηλότερο ποσό, κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87, της επιστροφής που εφαρμόζεται την ημέρα αποδοχής της διασαφήσεως εξαγωγής·

β) επιπλέον του μέρους που αναφέρεται στο στοιχείο α), το μέρος της εγγυήσεως που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ του χαμηλότερου ποσού της προαναφερθείσας επιστροφής και του ποσού της επιστροφής που εφαρμόζεται την ημέρα αποδοχής της διασαφήσεως εξαγωγής, στην τρίτη χώρα πραγματικής εισαγωγής, και εφόσον το εν λόγω ποσό της επιστροφής δεν υπερβαίνει το ποσό της επιστροφής που εφαρμόζεται για τον υποχρεωτικό περιορισμό, αποδεσμεύεται όταν:

— δεν πραγματοποιήθηκε η εξαγωγή προς την προβλεπόμενη τρίτη χώρα λόγω ανωτέρας βίας

και

— έχουν προσκομισθεί οι αποδείξεις οι σχετικές με την εξαγωγή στην άλλη τρίτη χώρα προορισμού σύμφωνα με την παράγραφο 1.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Το άρθρο 1 σημείο 1 εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής